

Hasretin Meltemi

– Harun Yıldırım · 27 Temmuz 2020

HASRETİN MELTEMİ

Hasretin meltemleri esti hep ılık ılık,
Ne aradın ne sordun sana gönlüm çok kırık,
Bize mi düştü yoksa sıradaki ayrılık,
Kırk altı yıl bekledim ne çıkıp bir gelen var.
El bağı çiçek açtı benim bağ da talan var.

Sızım sızım sızlayıp yüreğimdi inleyen,
Nasıl yandı bir bilsen bu derdimi dinleyen,
Kimi sormadı bile ne bilsin ki bilmeyen,
Selvi gibi büküldü temiz halis niyetim.
Nasıl koptu bir bilsen içimde kıyametim.

Beynimde kurtlar dolu için için yer gibi,
Sanki bizim gönlümüz bir biriyle bir gibi,
İçini çeke çeke artık çık gel der gibi,
Sen gel diyemezsin ki ben bunu biliyorum.
Güneş doğar doğmaz yar ben sana geliyorum.

Alaca karanlığa gün boyandığı zaman,
Dikenlerin içinden gül uyandığı zaman,
Boynun bükülüp omzuma dayandığı zaman,
Şarkıların notaya düşen bestesi gibi.
Haydi gel baş ucuma otur eskisi gibi.

Usulca alevlendi tutuşup yandı çıram,
Hasret kokar sol yanım aşk kokar buram buram,
Bunca hasretten sonra ben böyle nasıl duram,
Dal gözlerime hasret kokulu yaşlar ile.
Haydi sarıl öp beni o tatlı bakışlar ile.

Haruni bu hasrete nasıl dayandı bendin ,
Bazen taşıyamadın yolda kendini kendin,
Bu zamanın yaşayan Mecnun Keremi sendin,

Yüreginin ibresi döndü artık yönüne.
Kapat bütün defteri bir çizgi çek dününe.

HARUN YILDIRIM